853/10

Den 18. oktober 2010 blev i sag nr. 76.886:

xxx xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxx xx xx xxx
xxxx xxxxxxxxxxx

mod

TrygVesta Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har Familiens Basisforsikring II i TrygVesta Forsikring A/S, klager ved sin advokat over størrelsen af den erstatning, som selskabet har udbetalt i forbindelse med et anmeldt indbrudstyveri.

Selskabet har behandlet det anmeldte indbrudstyveri som simpelt tyveri med henvisning til, at bygningen - pga. klagerens forsømmelse - ikke var forsvarligt aflåst på gerningstidspunktet. Som konsekvens heraf har selskabet undladt at udbetale fuld erstatning for særligt privat indbo, idet erstatningen herfor ved simpelt tyveri - i henhold til forsikringsbetingelserne - makismalt kan udgøre 10 % af forsikringssummen.

Det fremgår af sagen, at klageren den 13/3 2009 anmeldte til selskabet, at der dagen forinden havde været indbrud i hans bolig, og at samtlige våben var blevet stjålet fra et våbenskab. I forbindelse hermed oplyste han desuden, at hans jakke/vest var blevet stjålet fra et værtshus en uge tidligere, fredag den 6/3 2009. I jakken/vesten lå nøglerne til såvel hans bolig som til våbenskabet, der befandt sig i boligen. Tyveriet af jakken/vesten var ikke blevet anmeldt til politiet.

Selskabet anmodede herefter klageren om at indsende yderligere materiale til brug for sagens behandling.

Den 20/3 2009 modtog selskabet opgørelseslister over de stjålne våben m.v. Ifølge listerne havde effekterne en samlet værdi af næsten 140.000 kr. Endvidere modtog selskabet kvitteringer/boner vedrørende en del af det stjålne samt anmeldelseskvittering dateret 13/3 2009 fra politiet. Ifølge sidstnævnte dokument er forholdet af politiet journaliseret som ”Indbrud i villa eller lignende”.

Sagen blev herefter overgivet til taksator, som indhentede bl.a. politirapporten.

Af politiets anmeldelsesrapport fremgår bl.a.:

"*Sagens genstand*
Indgang med rette nøgle - stjålet: 1 revolver Smith og Wesson, 2 pistoler Glock 17 og Sig Sauer, 2 salonrifler Remington og German Sports Gun, 2 rifler Remington og DPMS/AR-15, en lyddæmper til en riffel, samt pistol og riffel-ammunition.
…
Gerningsstedet er et 2 plans rækkehus beliggende i en rækkehusbebyggelse på i alt 4 huse med en lejlighed i hvert plan. Rækkehusene er bygget i 2. Række ud til ...gade med indkørsel og parkering ved nr. …
Gerningsstedet er ende rækkehuset nærmest centrum og i stueplan.
Der er adgang til huset fra forsiden via dør sikret med cylinderlås og fra bagside via terrassen via terrassedør sikret med låsepaler med indvendigt håndtag.
Huset/lejligheden er indrettet med gang, badeværelse og soveværelse samt et køkkenalrum. I soveværelset er placeret et Franz Jæger metalskab, ca. 120 cm høj, sikret med nøgle.

Gerningsstedsundersøgelsen viste, at fordøren/indgangsdøren stod åben, terrassedøren stod åben og vinduet til soveværelset stod på klem.
Døren til Franz Jæger skabet stod ligeledes åben ligesom et indvendigt skab i dette stod på vid gab. Der sås ikke spor efter indbrud, hverken på fordør eller vindue. Terrassedørens glasparti var revnet, men tapet til igen. Der var ingen spor efter opbrud på terrassedøren.
Der var ingen spor efter opbrud eller vold i øvrigt mod Franz Jæger skabet.

Der var således ingen spor efter indbrud/opbrud nogen steder.
Der var kun stjålet sagens genstand fra våbenskabet, intet andet rørt. Fladskærm, computer mv. urørt. Ingen spor sikret."

Af politiets afhøringsrapport fremgår følgende vedrørende afhøringen af klageren:

"Han forklarede, at han var lovlig indehaver af de i sagens genstand nævnte våben. Han havde jagttegn og var medlem af en skytteklub i …
Samtlige våben opbevarede han i Franz Jæger skabet i soveværelset. Her var ligeledes ammunitionen til diverse våben.
Han foreviste våbenblade og våbenlegitimation. Kopi vedlagt.
Nøglerne til hus og skab havde han altid på sig.

I fredag var han på værtshuset …
Her var han foruden samleveren sammen med vennerne bl.a. K., S. m.fl.
Han drak en del og blev en del påvirket af spiritus. Under samværet havde han aftaget sin vest/jakke og hængt den fra sig.

Da han skulle hjem fra … var jakken/vesten væk. Det var en vest af mrk. Peak. I lommen på denne vest opbevarede han sine nøgler til huset og våbenskabet. Disse var således også væk.
Det var så heldigt at samleveren havde sine nøgler med.
Han havde ikke anmeldt tyveriet af vesten og nøglerne.
Han havde ikke foretaget sig andet i den forløbne uge for at sikre sine våben."

Selskabets taksator opgjorde herefter erstatningen efter betingelserne om simpelt tyveri, og selskabet udbetalte maksimumerstatning for særligt privat indbo, i alt 59.200 kr. Selskabet afviste således at dække den resterende del af klagerens krav.

Klageren var utilfreds med afgørelsen, hvorfor han rettede henvendelse til advokat, som fremsendte skrivelse af 14/5 2009 til selskabet. I denne skrivelse hedder det:

"Hvordan der kan ske afvisning under henvisning til, at der foreligger simpelt tyveri, er ikke begrundet nærmere, hvorfor det er svært at kommentere på dette. Det skal dog bemærkes, at der for, at man er inden for begrebet simpelt tyveri kræves, at der skal være tale om uaflåst bygning eller lokale.

Det fremgår ikke af politirapporten, at dette ikke skulle være tilfældet

Min klient har jo netop oplyst, at hans nøgler var blevet frastjålet ham. Det kan således lægges til grund, at ejendommen har været aflåst.

Betingelserne undtager alene det tilfælde, at ejendommen ikke har været aflåst. Hvorfor man ikke kan nægte dækning på dette grundlag,

Jeg er endvidere af den opfattelse, at der forligger et indbrud i ejendommen medførende at forholdet skal bedømmes efter pkt. 4.7's bestemmelser herom.

Undtaget for dækning er alene, at tyven har skaffet sig adgang gennem vinduer eller lignende, der ikke har været forsvarligt sikrede jf. pkt. 4.7, jf. pkt. 2.1.

Da der ikke har været tvivl om, at ejendommen har været forsvarligt aflåst, kan der heller ikke nægtes dækning med denne begrundelse.

De anfører tillige i Deres afslag, at den allerede udbetalte erstatning på kr. 59.200,- skulle være udbetalt på baggrund af mangelfuld dokumentation. Dette er imidlertid uden betydning for den juridiske vurdering heraf.

Der kan næppe være tvivl om, at jakken er blevet stjålet henset til det efterfølgende indbrud i ejendommen m.v..

Det må således anses for sandsynliggjort ud for enhver rimelig tvivl, at jakken er blevet stjålet.

På denne baggrund mener jeg, at forsikringsselskabet er dækningspligtigt."

Af selskabets skrivelse af 4/6 2009 til klagerens advokat fremgår:

"Jeg skal beklage, at vi ikke tidligere har begrundet vores afgørelse i sagen.

Vores taksator har gjort erstatningen op efter betingelserne om simpelt tyveri. Dette har han gjort ud fra, at vesten skulle være stjålet ved simpelt tyveri, og ud fra, han havde den opfattelse at tyveriet fra hjemmet var sket umiddelbart efter vesten var stjålet.

Efter gennemgang af sagen, herunder at have læst den rapport politiet har uarbejdet i forbindelse med anmeldelsen, har jeg konstateret, at tyveriet er sket fra hjemmet 6 dage efter jakken forsvandt på værtshuset …

Deres klient har til politiet forklaret, at han fredag den 6.marts 2009 havde været på værtshuset.

Da han skulle hjem fra værtshuset, var vesten væk. I vestens komme opbevarede han nøgler til hus og våbenskab. Han havde ikke anmeldt tyveriet af vesten og nøglerne.

Han har endvidere oplyst politiet, at han ikke havde foretaget sig noget for at sikre sine våben.

Ud fra en samlet vurdering, finder jeg, at Deres klient, ved ikke at foretage sig noget, som for eksempel, at få omkodet låse i huset, eller sikret de mange våben, har handlet groft uagtsomt.

Forsikringen dækker ikke tyveri når sikrede har handlet groft uagtsomt, og det er derfor min opfattelse, at vi ikke skal betale erstatning i dette tilfælde.

Da der allerede er udbetalt max. erstatning for særlig privat indbo ved simpelt tyveri, kan vi desværre ikke betale yderligere."

I skrivelse af 23/6 2009 fra klagerens advokat til selskabet hedder det:

"Min klient oplyser, at han i første omgang troede, at vesten og de nøgler, der lå i vesten, var medtaget af en af hans kammerater fra værtshuset. Da han ikke i første omgang troede, at vesten var stjålet, foretog han sig ikke noget for at omkode låsene til ejendommen eller sikre våbnene yderligere ud over det, de allerede var.

På den baggrund mener jeg ikke, at man kan bebrejde ham dette, og jeg mener således ikke, at han har udvist en sådan uagtsomhed, at der er grundlag for at lade erstatningen bortfalde eller nedsætte. Såfremt De har et forligsforslag, står vi selvfølgelig gerne åbne for en drøftelse heraf."

Henvendelsen fra advokaten resulterede ikke i ændring af selskabets afgørelse, hvorfor tvisten efterfølgende blev indbragt for nævnet.

Klagerens advokat har i klageskrivelse af 30/7 2009 bl.a. anført:

"Indbruddet blev begået den 12. marts. 2009 om aftenen. Der er ikke nogen tegn på indbrud i form af opbrydning af døre eller vinduer m.v..

Der er intet i politirapporten, der indikerer, at det er de stjålne nøgler, der har været anvendt, skønt at der er enighed om, at huset har været forsvarligt aflåst, herunder våbenskab.

Det forhold, at man ikke kan konstatere, at der har foreligget opbrud af døre m.v., medfører ikke, at der kan nægtes dækning.

Det fremgår alene af forsikringsvilkårene, jf. pkt. 4.7.2.1, at der ikke sker dækning, såfremt tyven har skaffet sig adgang via ikke forsvarligt lukkede vinduer m.v. Tillige kræves det, at der har været nogen hjemme.

Der er intet i sagen, der indikerer, at det er de stjålne nøgler, der har været anvendt.

Det fremgår heller ikke, at der har været noget nøgleskilt eller lign. som gør, at man umiddelbart har kunnet identificere, hvortil nøglerne hører.

Det må derfor anses for meget usandsynligt, at der er en sammenhæng mellem de stjålne nøgler og indbruddet."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor i skrivelse af 31/10 2009 bl.a. anført:

"Ved vores vurdering har vi lagt vægt på følgende:

1. tidsrummet
   vores kunde har intet foretaget sig i de 6 dage mellem tyveriet af jakken og nøglerne, og tyveriet af våbnene fra lejligheden.

2. arten af de stjålne genstande
   vores kunde opbevarer mange våben, lyddæmpere og ammunition, som han ved eller burde vide er meget eftertragtede i det kriminelle miljø og let omsættelige

3. stedet hvorfra jakken og nøglerne blev stjålet
   jakken og nøgler blev stjålet på det lokale værtshus, kun 300 m fra vores kundes bopæl. Der er således meget stor sandsynlighed for, at jakken er blevet stjålet af en af de andre værtshusgæster, der kendte til vores kunde og dennes våbensamling

4. muligheden for at undgå tyveriet
   vores kunde kunne uden uforholdsmæssigt besvær i det givne tidsrum have sørget for omstilling af låse til boligen

5. adgang til stedet
   der er tale om en almindelig bolig med ganske få nøgler i omløb

Det er vores opfattelse, at huset ikke kan anses for at have været forsvarligt aflåst, og at det må anses for en forsømmelse fra vores kundes side, at han ikke havde fået omkodet låsene, hvilket der havde været rigeligt tid til i de 6 dage, inden våbentyveriet fandt sted.

Endvidere må det på det foreliggende grundlag anses for givet, at de pågældende nøgler er anvendt ved tyveriet, der er sket med rette nøgle - under alle omstændigheder har vores kunde ikke godtgjort, at forsømmelsen har været uden indflydelse på våbentyveriet.

Vi finder derfor, at betingelsen om, at ejendommen skal holdes forsvarligt aflåst er tilsidesat, hvorfor der ikke foreligger indbrud, men simpelt tyveri, jfr. herved FAL § 51.

Det skal tilføjes, at der …er divergerende forklaringer på, hvorvidt nøglerne var stjålet eller hjemtaget af en af kammeraterne. Uanset hvilken forklaring, der lægges til grund, er det vores helt klare opfattelse, at man med det samme tjekker hos kammeraterne, om dette er tilfældet. Viser det sig, at nøglerne ikke befinder sig der, må man under de givne omstændigheder sørge for en omkodning af låsene.

Undladelsen af at kontrollere, hvor nøglerne befinder sig, og ikke sikre hjemmet mod misbrug af nøglen ved relevante tiltag, anser vi for en forsømmelse jfr. FAL § 51.

Der er tidligere udbetalt max. erstatning for særlig privat indbo ved simpelt tyveri på 59.200 kr..

Skulle Ankenævnet komme frem til, at der ikke foreligger en overtrædelse af FAL § 51, gør vi opmærksom på, at der kun foreligger dokumentation for 67.970 kr. i form at 2 regninger og 4 uspecificerede boner ud af det samlede erstatningskrav på 139.590 kr. Beløbsmæssigt er der intet af den fremsendte dokumentation, der stemmer overens med de af vores kunde opgivne priser på opgørelseslisten.

Ifølge opgørelseslisten skulle vores kunde således have indkøbt våben og våbentilbehør alene i år 2008 for ca. 135.000 kr..

Ifølge almindelige forsikringsretlige principper påhviler det forsikringstager at dokumentere størrelsen og rigtigheden af kravet.

Der er intet af den fremsendte dokumentation, der stemmer overens med de af vores kunde opgivne priser på opgørelseslisten.

Kravets størrelse kræver derfor en nærmere undersøgelse, hvis der skal udbetales yderligere i erstatning end de 59.200 kr., der allerede er udbetalt i sagen.

På denne baggrund fastholder vi, at der ikke kan udbetales yderligere erstatning i sagen."

Af forsikringsbetingelsernes dækningsskema (punkt 4.7) fremgår bl.a., at forsikringen dækker indbrudstyveri og simpelt tyveri. Indbrudstyveri defineres som ”Tyveri ved indbrud i forsvarligt aflåst bygning eller lokale”, og simpelt tyveri defineres bl.a. som ”Tyveri uden for bygning eller fra uaflåst bygning eller lokale”. Indbrudstyveridækningen indeholder bl.a. en dækningsundtagelse, hvoraf det fremgår, at forsikringen ikke dækker ”Tyveri fra bygning eller lokale, hvor der ikke har været nogen hjemme, og hvor tyven har skaffet sig adgang gennem vinduer, der ikke har været lukkede og tilhaspede, eller

døre, der ikke har været lukkede og låste". For så vidt angår simpelt tyveri er dækningen af særligt privat indbo, hvortil bl.a. våben henregnes, begrænset til maksimalt 10 % af forsikringssummen.

Nævnets flertal udtaler:
Det må lægges til grund, at indbrudstyveriet er sket med brug af de nøgler til hus og våbenskab, som klageren fik stjålet fra et værtshus en uge forinden.

De våben, som klageren opbevarede på sin bopæl, er særdeles tyvetækkelige effekter og kræver derfor en særlig opmærksomhed i forhold til at sikre sig mod tyveri. Tyveriet af nøglerne blev begået på et lokalt værtshus tæt ved klagerens bolig. Der var således en særlig risiko for, at tyven havde lokalkendskab til klageren og dennes opbevaring af våben. Klageren foretog sig ikke noget i den uge, der gik inden indbruddet, for at sikre sig mod misbrug af nøglerne.

Under disse omstændigheder finder nævnets flertal ikke, at bygningen har været forsvarligt aflåst. Vi kan derfor ikke kritisere, at selskabet har anset tyveriet som et simpelt tyveri.

Nævnets mindretal udtaler:
I det foreliggende tilfælde er nøglerne blevet stjålet i forbindelse med tyveri af en jakke/vest på et værtshus. Tyveriet er efter vores opfattelse ikke af en sådan karakter, at der er grundlag for at antage, at der var umiddelbar fare for tyveri på klagerens bopæl ved hjælp af nøglerne. Klagerens bopæl må således anses for at have været forsvarligt aflåst på gerningstidspunktet, selv om nøglerne er bortkommet som sket. Selskabet har følgelig ikke været berettiget til at behandlet tyveriet som simpelt tyveri og skal derfor genoptage sagens behandling.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen
formand